

Filippinerne

Hovedstad: Manila

Indbyggertal: 109.581.078

Etniske grupper: Tagaloger 28%, cebuano 13%, ilocano 9%, bisaya 7%, hiligaynon ilonggo 7%, bikol 6%, waray 3%, andre 25,3%

Sprog: Filipino, engelsk, tagalog, cebuano, ilocano, hiligaynon, ilonggo, bicol, waray, pampango, pangasinan

Religion: Katolokker 81%, muslimer 5%, evangeliske kristne 3%, andre 11%

Styreform: Republik

Tal fra 2020

Mødet med filippinere

Filippinere et venligt, smilende, glad, socialt og hårdtarbejdende folk med meget gæstfrihed og stærke familiebånd. Når filippinere møder folk, er det vigtigste altid at smile. Det er også meget normalt at give hånden som hilsen. Filippinerne er ofte glade og åbne i mødet med andre.

I Filippinerne bruger man hi/hello som hilsen, for efterfølgende at spørge hvordan man har det, ved at sige "kamusta". Filippinerne bruger også udtrykket "Mabuhay" som kan betyde to ting, enten en glæde over at møde en anden eller at man ønsker den anden et godt og langt liv. At være rar og at have et åbent sind når man møder fremmede er vigtigt for mange filippinere, for de går meget op i at huske på, at alle er mennesker og alle kæmper med noget. Herudover er det vigtigt for mange filippinere at kende andres navne og navnets betydning.

Filippinerne var en spansk koloni i 350 år, og derfor er der mange dele af den filippinske kultur der minder om europæisk kultur. Herudover har USA også haft stor indflydelse på den filippinske kultur. Filippinerne er glade for at holde fester for både venner og familie, ligesom danskerne, og de griber alle tænkelige lejligheder til at holde en fest. Filippinerne fejrer også mange af de samme begivenheder som danskere gør, heriblandt dåb, bryllup, jubilæer, halloween, jul, påske, mors dag, fars dag samt nationale og historiske begivenheder.

På mange punkter er Filippinerne og Danmark også meget forskellige. Først og fremmest er filippinerne meget afhængige af deres familie, da der næsten ikke findes nogen sociale ydelser, ingen SU, ingen statsstøtte til de syge, gamle, hjemløse og arbejdsløse. Når det handler om at komme på besøg hos andre, er det meget normalt for danskere at have en værtindegave med, men for filippinerne giver man ikke værtindegaver, det vigtige er bare at møde op og at være glad og i godt humør.

Filippinerne har også udtrykket "hiya", som er et udtryk for skam. Det er nemlig meget vigtigt for filippinerne at have deres ære i behold, og noget af det værste man kan gøre over for en filippiner, er at kritisere dem offentligt. Modsat er danskere mere åbne over for andres meninger og kritik, men her er filippinerne meget reservede og vil foretrække at få en eventuel kritik hvisket i øret, fremfor at få den direkte eller foran andre.

En anden lidt sjov forskel på filippinere og danskere er deres forhold til bøvser. For filippinere er bøvser og at smaske et udtryk for, at det man spiser er godt. Og efter en bøvs vil filippinerne sige: "Gracia sa Ginoo", som betyder "det er Guds nåde", så bøvser og at smaske er ikke noget man skal undskylde for i selskab med filippinere.

Familieliv og kønsroller

Familiens bånd er meget stærke for filippinerne, og nogle gode ord til at beskrive filippinerne familieforhold er: loyalitet, respekt og kærlighed. Traditionelt set sætter filippinerne familiens behov før den enkeltes behov. Derfor er det også forventet at de enkelte familiemedlemmer indordner sig under familieoverhovedets regler og holdninger fremfor at følge deres egne.

I Filippinerne er store og udvidede familier meget almindelige. Det er forventet, at børnene bor med deres forældre og tager sig af dem når de bliver ældre, også selvom de selv har fået kone, mand og børn. Der findes nemlig ingen hjem til ældre. Ofte bliver der udvalgt et barn, tit en pige, der skal blive boende hjemme for at tage sig af sin familie.

For filippinerne er det vigtigt at børn udviser respekt over for deres forældre, voksne og ældre. Det er skam, "hiya", hvis et barn ikke gør det. Respekt er vigtig, fordi det for filippinerne er en måde at udvise taknemmelighed på, for det er forældrene der har arbejdet hårdt for at give deres familie det bedst mulige liv, givet mad på bordet, et sted at bo og en uddannelse.

Filippinerne udviser respekt ved ikke at bruge forældrenes eller de ældres navn. I stedet har de to små ord, som de sætter til sidst i sætningen, som er et udtryk for respekt.

Der er "po", som er den formelle måde at udvise respekt, og så er der "ho", som er den uformelle måde at udvise respekt. Herudover er der også en æresgestus, hvor de unge bukker, tager den ældres hånd og sætter den på deres pande og siger "Mano po".

Et barn hæver aldrig sin stemme over for en ældre, for det vil være meget respektløst. En anden måde at udvise respekt på, er gennem lydighed. Børn og yngre skal adlyde forældre og de ældre. Der bliver sjældent lyttet til et barns mening og en families overhoved vil ofte tage beslutninger på hele familiens vegne.

Filippinske børn bliver også opdraget til at være ansvarsfulde. Den førstefødte vil ofte stå med det største ansvar. Når forældrene ikke længere kan tage sig af familien, er det den førstefødte, der står med ansvaret for at passe på hele familien, og særligt tage sig af de yngre søskende, indtil de har fast arbejde og kan tage sig af sig selv. Børn i Filippinerne bliver set som noget særligt og som en investering i en god fremtid for familien. Et barn er et barn indtil det bliver 18 år, men børnene bor, som tidligere nævnt, ved deres forældre i lang tid, og i hvert fald indtil studierne er færdige.

I de store familier er det normalt at hjælpe hinanden meget. Når det kommer til børnepasning, er det tit bedsteforældrene, der tager sig af børnene i det daglige, da mange forældre har nok at se til med arbejde og husholdning. Mænd kan også sagtens lege med børnene, men når det kommer til bleskift, er det en kvindes job. Det er også døtrene, der arbejder hårdt sammen med deres mor. De laver mad, vasker tøj og gør rent, mens drenge skal hjælpe med det tunge fysiske arbejde, og

de forventes at være farens stolthed. Er der en datter, der er blevet voksen og stadig ikke er gift, kan hun helt lovligt adoptere ét af sine søskendes børn.

Tætte familiemedlemmer som fætre, kusiner, nevøer, onkler og tanter, bliver betragtet som en del af familien. De kan derfor altid komme og bo og spørge om hjælp på lige fod med alle familiens andre medlemmer. Nevøer og niecer bliver betragtes som ens egne børn og brødre og søstre. Det er heller ikke unormalt, at venner bliver en del af en familie.

Kønsrollerne inden for filippinsk kultur er typisk, at mændene er overhovederne. De skal arbejde og forsørge deres familie, mens det er forventet, at kvinderne er husmødre, der tager sig af hjemmet og børnene. Gennem årene er kvinderne dog blevet mere og mere frigjort af deres husmorrolle, men samtidigt er der stadig forventninger i samfundet til, hvad mænd og kvinder hver især har af ansvar og pligter.

Kvinderne sætter en stor ære i at lave mad og er stolte af deres madlavning, samt at servere og hjælpe til, hvor der er brug for det. Mange filippinske kvinder har let til latter og nyder meget at dele historier med deres veninder, at høre musik og danse, samt at tage billeder og blive fotograferet, mens de fleste mænd hellere sidder stille og roligt og slapper af med deres venner og nyder noget vin eller lokal "cuba". På trods af de opdelte kønsroller og forskellige opførsler, er mænd og kvinder meget afslappede i hinandens selskab.

Når det handler om filippinske ægteskaber, begynder det altid formelt. Manden skal spørge kvindens forældre om lov til at få deres datters hånd. Ved at forældrene siger ja, bliver det også et symbol for, at de to familier bliver en stor familie, hvor man er accepteret og respekterer alle lige, på begge sider af familien. For filippinere er et ægteskab for evigt. Særligt de mange katolikker og protestanter vægter det meget højt, samtidigt med, at skilsmisse er ulovligt. Vælger man at stikke af fra sit ægteskab, selvom det ikke er accepteret af samfundet, bliver man derfor hurtigt et emne til sladder, da den generelle opfattelse er, at familien er en hellig enhed i Guds verden og derfor skal beskyttes og overholdes. Alligevel vokser forståelsen og tolerancen for ændringer i familielivet mere og mere for hvert år der går.

Religion og traditioner

Filippinerne er en sekulariseret stat, så kirke og stat er adskilt, men de fleste filippinere er kristne og går meget op i deres religion. I Filippinerne har hver kristen kirke en tilknyttet helgen, som de fejrer hvert år. Helgenen fejres og æres ved rengøring af huset, udsmykning, tilberedning af mad og at besøge eller få gæster samt forskellig underholdning. Før filippinere spiser mad, er det normalt at bede en bordbøn. Det er vigtigt for dem at huske at takke Gud, og det bruges også til at minde hinanden om de vigtige ting i livet.

Når det kommer til begravelse, er kremation meget brugt. I Filippinerne skal en person begraves inden for 24 timer fra dødstidspunktet, men samtidigt skal alle familiemedlemmer og venner også have mulighed for at komme til begravelsen, og da folk tit bor vidt omkring, tager det ofte længere tid end 24 timer for de pårørende at nå frem. Til gengæld må man godt kremere den afdøde senere end et døgn efter dødstidspunktet. Begravelse er en familie- og samfundsbegivenhed, og efter selve kremationen eller begravelsen, vil der efterfølgende være mad og drikke til alle deltagerne.

I sørgeperioden går filippinerne i sort tøj for at udtrykke sorg, mens man under begravelsen har hvidt tøj på. Efter den afdødes begravelse, bliver der typisk afholdt ni vågen-nætter for de efterladte. Til disse aftner kommer folk til de efterladdes hjem. Her bliver der delt historier og oplevelser om den afdøde, der bliver sunget sange om tro, og der bliver spist sammen. Normalt er det naboerne, der skiftes til at tage mad og snacks med til vågen-nætterne. De ni vågen-nætter leder tilbage til de ni måneder, den afdøde var i sin mors mave.

Venskaber

Når det handler om venskaber er tillid, at bruge tid sammen og være der for hinanden meget vigtigt. Venner er som familie for filippinerne, og der er derfor stor kærlighed imellem venner. Mange ser venner som søskende, Gud ikke gav dem. Venner ses så tit som muligt, de spiser gerne mad sammen, og ellers holder de også kontakten til deres venner, som bor langt væk gennem sms og telefonsamtaler.

Filippinerne tolerer ikke sladder og bagtalelse af deres venner. Finder man ud af, at ens ven har bagtalt, er det meget vel enden på det venskab. Her spiller den tidligere nævnte skam, "hiya", ind. Det er nemlig meget skamfuldt at blive talt dårligt om eller til foran andre, så har man noget man gerne vil udtrykke om en anden, skal man gøre det forsigtigt og hemmeligt og uden at fortælle det til andre end den, det handler om.

Ti hurtige om filippinere

- 1) Familien kommer først
- 2) Respekt er meget vigtigt. Unge skal udvise respekt for alle, de møder uden at gøre forskel på race, køn eller status.
- 3) Filippinere er gode til at komme over krisetider og smile.
- 4) Julepyntning begynder for filippinerne allerede i september, for så bliver det hele lidt mere festligt.
- 5) Filippinere er helt vilde med at spise og dele deres mad, og buffet er også et kæmpe hit.
- 6) Til filippinske fester er der altid karaoke. Det er en god måde at have det sjovt med venner og familie.
- 7) Filippinere elsker faktisk bare at feste, med både venner og familie, også både til byfester og gadefester.
- 8) Filippinere går op i traditioner og kultur.
- 9) Filippinere er meget religiøse.
- 10) Filippinere er meget gæstfrie.